

I Guds navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige.

Al lovprisning tilkommer udelukkende verdneres Herre.

*O Gud! Send velsignelser og hilsner til vores Mester Muhammad (velsignelser og fred være med ham),
og send velsignelser og hilsner til hans familie og ledsagere.*

Kære bror, du bad mig om gode råd. I betragtning af din tjeneste i militæret, bør du lytte til kommende otte repræsentative fortællinger. Disse fortællinger er skrevet fra et militært perspektiv, som du kan relatere til. Jeg opfordrer dig til at lytte til disse fortællinger sammen med mit indre (*nafs*), da jeg anser, at det er mit indre (*nafs*), der har brug for disse råd mere end nogen andre. Jeg beskrev engang disse otte ”ord” til mit indre (*nafs*) ved hjælp af otte vers fra Koranen. Nu vil jeg kort forklare dem på et sprog, der er forståeligt for alle. Enhver, der er interesseret, er velkommen til at lytte med.

DET FØRSTE ORD

VÆRDIEN AF BISMILLAH

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹

'Bismillah'² er begyndelsen på al godhed, og vi begynder selv med dette udtryk.³

Mit indre (*nafs*) må forstå, at dette velsignede udtryk både er islams symbol og en indikation på alle eksistensers tilstand, der udtrykker evig ihukommelse af Gud.

Hvis du ønsker at forstå, hvor betydningsfuld 'Bismillah' er og hvilken vedvarende styrke samt ubegrænsede velsignelse udtrykket indebærer, bør du opmærksomt lytte til følgende fortælling:

I fortidens beduinsk-arabiske ørkener var det afgørende for en mand at kunne rejse sikkert og opfylde sine behov uden at blive udsat for trusler fra røvere og banditter. Dette krævede, at han opnåede kendskab til et navn blandt klanlederne. Uden dette navn ville den enkelte mand, der havde utallige behov, stå over for en skræmmende virkelighed med utallige fjender...

To mænd drog ud i ørkenen på sådan en rejse. Den ene var ydmyg, mens den anden var egoistisk. Den ydmyge mand fik skaffet en leders navn, mens den anden mand ikke gjorde det. Manden, der fik skaffet sig et navn på en leder, rejste trygt overalt. Hvis nogen blokerede hans vej, sagde han blot: ”Jeg rejser i navnet på den-og-den leder” og han bliver derefter ladet i fred. Han blev endda mødt med respekt i hvert telt, han trådte ind i. På den anden side oplevede den egoistiske mand ubeskrivelige problemer. Han måtte tigge for sin overlevelse og led konstant af frygt. Han blev nedgjort og endte som genstand for andres latter og hån.

Mit egoistiske indre (nafs)! Du må forstå, at du er denne rejsende, og at denne verden er en ørken. Dine svagheder og behov er endeløse. Dine fjender og nødvendigheder er uendelige. I betragtning af

---

¹ I Guds navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige.

² I Guds navn.

³ Følgende beretninger informerer om, at enhver handling uden Guds navn vil forblive mangelfuld: *Ibn Majah*, nikah 19; *Musnad* 2/359. *An-Nasa'i*, as-Sunan al-Kubra 6/127-128. *Ibn Hibbaan*, as-Sahih 1/173.

denne virkelighed, må du påkalde navnet på Den Endeløse Ejer (*al Malik ul Abadi*) og Den Begyndelsesløse Hersker (*al Hakim ul Azali*) af denne ørken. Dette er afgørende, ikke blot for at befri dig fra angsten i mødet med enhver hændelse, men også for at undgå at tigge hele universet.

Ja, dette udtryk (Bismillah) er en sådan velsignet skat, at dine endeløse svagheder og behov forbinder dig med uendelig magt og barmhjertighed. Dermed bliver svaghed og behov omdannet til en acceptabel forbøn ved Den Almægtige og Barmhjertiges (*al Qadir ul Rahim*) ophøjede domstol.

Den, der handler med dette udtryk, vil minde om en frygtløs mand, der er en del af militæret og arbejder på vegne af staten. Han vil erklære alt i lovens og statens navn. Desuden vil han kunne tåle alle de forhindringer, der måtte opstå undervejs.

Vi begyndte med at sige, at tilstanden for eksistenserne siger 'Bismillah'. Er dette sandt?

Ja, hvis du observerede en mand, der formåede at dirigere byens befolkning til at samles et bestemt sted for at arbejde, ville du uden tvivl konkludere, at denne mand var en soldat. Du ville forstå, at han ikke handlede med sin egen styrke og autoritet. Tværtimod handlede han på vegne af staten og støttede sig til kongens autoritet.

På samme måde handler alt med Guds navn. Atomstørrelser af frø og kerner løfter bjergstørrelser af kæmpe træer. Det vil sige, at ethvert træ siger 'Bismillah' og fylder sine "hænder" med frugter fra Den Barmhjertiges skatkammer for at tjene os. Enhver frugthave siger 'Bismillah' og bliver dermed til en gryde i et køkken fra den guddommelige kraft, hvori mange forskellige og indbydende retter tilberedes. Ethvert velsignet dyr (som f.eks. køer, kameler, får, geder) siger ligeledes 'Bismillah' og bliver kilder til mælk fra Barmhjertighedens velsignelser. Som tjenere for Forsyneren (*al Razzaq*) bliver de forsynet med den bedste og mest rene føde på samme måde som vand, som er nødvendig for livet. Hver eneste silkeblød rod og fiber i enhver plante, i ethvert træ og i enhver urt, siger 'Bismillah' og trænger igennem hårde sten og jord. De nævner hver især Den Nådiges (*al Rahman*) navn og dernæst adlyder de Ham. Ja, grene vokser og skænker frugter. På samme måde finder rødderne deres vej uden besvær gennem sten og jord. Grønne blade forbliver bløde og fugtige, selv under intens varme. Disse virkelige forekomster giver, metaforisk, en lussing til den, der tilskriver skabelsen til naturen. Disse fysiske forekomster prikker en finger i øjnene på den, der intet ser og siger: "*Selv den hårdhed og varme, som du stoler på, handler ved en guddommelig befaling.*"

Enhver silkeblød fiber i en plantes rødder adlyder befalingen og trænger igennem sten, ligesom Profeten Moses' (fred være med ham) stav.⁴ Ethvert skrøbeligt og papirtyndt blad reciterer følgende vers som beskyttelse mod den intense varme, ligesom Profeten Abrahams (fred være med ham) legeme i ilden: *"O ild! Rør ikke Abraham, bliv kølig og harmløs."*⁵

Eftersom alting i overført betydning siger 'Bismillah' og skænker Guds velsignelser i Hans navn, bør vi ligeledes sige 'Bismillah'. Vi bør give og modtage i Hans navn. Og vi bør ikke tage imod noget fra dem, der ikke giver med Hans navn.⁶

Spørgsmål: Vi betaler en pris til dem, der servicerer os. Hvor meget mon Gud forlanger af os som Den Sande Ejer af velsignelserne?

Svaret: Ja, den sande ejer af velsignelserne er Gud. Han forlanger tre ting i forhold til disse værdifulde velsignelser: 1) Ihukommelse af Gud. 2) Lovprisning af Gud. 3) Refleksion.

At begynde med '*Bismillah*' er en form for ihukommelse af Gud. At afslutte med '*Alhamdulillah*' er en måde at lovprise Gud på. Refleksion foregår mellem disse to punkter og indebærer tanken om og forståelsen af, at disse værdifulde, kunstneriske og fantastiske velsignelser, vi modtager, er gaver fra Den Selvtilstrækkeliges (*al Samad*) mirakler og barmhjertighed.

Der er ingen tvivl om, at det ville være tegn på tåbelighed at kysse fødderne på en fattig mand, der leverer en konges gave. Dette ville man alene gøre, hvis man ikke indser, hvem der er gavens afsender. Endnu mere tåbeligt ville det være at ophøje og elske de tilsyneladende ejere af velsignelserne og dermed glemme Gud, der er den sande ejer af dem.

Mit indre (nafs)! Hvis du ønsker at undgå den form for tåbelighed, må du give med Guds navn, modtage med Guds navn, begynde med Guds navn og handle med Guds navn.

---

⁴ "Da Moses bad om vand til sit folk, sagde Vi: "Slå på klippestenen med din stav!" og der sprang straks tolv kilder frem af den" (Surah al-Baqarah, 2:60)

⁵ Surah al-Anbiya, 21:69

⁶ "Spis ikke af det hvor over Guds navn ikke er blevet nævnt (under slagtingen)" (Surah al-An'am, 6:121)

DET ANDET ORD

VEJEN TIL FRED

⁷ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

⁸ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ

Hvis du ønsker at forstå, hvilken stor glæde og velsignelse, hvilken stor nydelse og behagelighed der findes i troen på Gud (*iman*), bør du lytte til følgende repræsentative fortælling:

En dag besluttede to mænd at tage på en rejse for henholdsvis fornøjelse og handel. Den første mand, hvis perspektiv var egocentreret, valgte at gå en vej, mens den anden mand, der havde kendskab til ret og uret, valgte at gå en anden rute.

Den egocentrerede mand endte i et land, som han betragtede som yderst ubehageligt. Dette kom af, at hans tankegang udelukkende var selvisk, selvoptaget og anså alting negativt. Her blev hans oplevelse fyldt med tristhed og sorg; han hørte nødlidende mennesker skrig i afmagt og undertrykkelse, og han var vidne til hjerteskrærende og sørgelige situationer. Eftersom hele landet var besat af sorg og skuffelse, fandt denne mand ikke andre flugtveje end at blive beruset for ikke at mærke de mørke og tunge følelser. Dette skyldtes, at han også blev vidne til hjerteskrærende begravelser og børn uden forældre og håb, som græd i afmagt. Alt og alle var fremmede og fjendtlige imod ham, og som følge heraf forblev hans indre i smerter.

På den anden side endte den anden mand, der havde kendskab til ret og uret, og som altid tænkte karakterfast og moralsk, i et land, som han betragtede som yderst smukt. Her blev denne moralske mand mødt af en universel festlighed. Glædelige, inspirerende og hyggelige forsamlinger var at finde overalt. Alle var venlige og familiære over for ham. Landet var fyldt med en festlig atmosfære i anledning af rekruttering, præget af taknemlighed, hyldest og begejstring. Lyden af trommer og instrumenter fyldte luften, da han hørte påskønnelser som: ”Gud er Den Største” og ”Der er ingen anden guddom end Gud.”

---

⁷ I Guds navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige.

⁸ ”De gudfrygtige tror på den usynlige verden” (Surah al-Baqarah, 2:3)

Mens den ulykkelige mand led både af sin egen og hele folkets smerter, følte den lykkelige mand sig glad og lettet over sin egen og alle andres glæde. Han indgik en god handel med fortjeneste og takkede Gud. Efter en tid stødte han på den ulykkelige mand. Efter at have opdaget hans tilstand, sagde han til ham:

”Du er jo blevet skør! Dit ydre må afspejle dit indre, siden du græder i stedet for at have det godt, og siden du ser rekrutteringen som en berøvelse. Tænk fornuftigt og rens dit hjerte, så dette ulykkelige slør løftes fra dine øjne. På den måde vil du se sandheden. Kongens land, som fremviser sådanne vidunderlige og fuldkomne resultater, kan ikke være som det land, du tænker på. Dette skyldes, at kongen er fortaler for orden og er yderst mægtig, retfærdig, barmhjertig, medlidende og beskytter sine borgeres rettigheder.”

Efter dette gik det op for den ulykkelige mand. Han fortrød og erkendte sin tidligere tilgang således:

”Ja, jeg blev skør af at være beruset. Må Gud belønne dig. Du har reddet mig fra en helvedes situation.”

Mit indre (nafs)! Du må forstå, at den første mand i fortællingen repræsenterer en vantro (kafir) eller en person, der gør oprør mod Gud. I hans syn er denne verden et sted fyldt med sorg. Alle levende væsener anses som forældreløse børn, der græder på grund af adskillelsens og fraværets smerte. Ligeledes betragter han mennesker og dyr som forældreløse børn, der bliver revet fra hinanden af døden. Større eksistenser som bjerge og have er som skræmmende gravsteder i hans perspektiv. Mange flere smertefulde, knusende og skræmmende vrangforestillinger som disse, der opstår ved fornægtelsen (kufr) af Gud, fører til en åndelig smerte.

Den anden mand repræsenterer en troende. Han kender og accepterer Guds eksistens. I hans syn er denne verden en forsamling, der ihukommer Den Mest Nådefulde (al Rahman). Det er et sted, hvor mennesker og dyr skal udvikle sig. Det er et sted, hvor mennesker og ånder (jinn) udsættes for prøvelser. Ligeledes anses mennesker og dyrs død som en rekruttering for dem. De væsener, der har fuldført deres opgave i livet, går fra denne dødelige verden til en anden verden, hvor de ikke oplever bekymringer eller udfordringer. Dermed giver de også plads til de nye embedsmænd, der kan træde til og udføre deres opgaver i livet.

I den troendes syn er mennesker og dyrs fødsel en start på forpligtelser og opgaver. Alle levende væsener anses som tilfredse soldater, der udfører deres forpligtelser, de anses endvidere som glade

embedsmænd, der udfører deres arbejde. De lyde, der høres, er enten ihukommelse af Gud i begyndelsen af deres arbejde eller udtryk for taknemmelighed og lettelse i pauserne, eller melodier, der opstår af glæden ved at arbejde.

I den troendes syn er alle eksistenser elskværdige tjenere, venlige embedsmænd og skønne bøger forfattet af Den Gavmilde (*al Karim*), Den Magtfulde (*al Qudrah*) og Den Særdeles Barmhjertige (*al Rahim*).

Det vil sige, at troen på Gud (*iman*) indebærer et metaforisk frø fra *Tuba*-træet,⁹ mens fornægtelse (*kufr*) gemmer et metaforisk frø fra *Zaqqum*-træet.¹⁰

Det betyder, at fred og tryghed udelukkende findes i islam og troen på Gud. Vi bør derfor altid sige: ”*Al lovprisning tilkommer Gud for at have skænket os religionen islam og en fuldkommen tro på Gud.*”

---

⁹ Følgende er beretninger for at *Tuba* er et træ i Paradiset: *Ahmad bin Hanbal*, Musnad 4:183, *Tabarani*, *Al-Mu'jam al-Kabir* 17:127, 128. *Ibni Abi Shaybah*, *Musannaf* 7:29.

¹⁰ Følgende er beretninger for at *Zaqqum* er et træ i Helvede: Surah *al-Isra*, 17:60; Surah *ad-Dukhan*, 44:43-44. *Bukhari*, *manaqib al-ansar* 42, *kadar* 10; *Tirmidhi*, *tafsiru sura (17)* 4; *Ibni Majah*, *jahannam* 38.

DET TREDJE ORD

GLÆDEN I TILBEDELSE

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹¹

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا¹²

Hvis du ønsker at forstå, hvor stor en handel og glæde tilbedelse indebærer, bør du lytte til følgende repræsentative fortælling. Denne fortælling beskriver også, hvordan oprør mod Gud og interesse i forbudte lyster fører til krise og store tab:

Der var engang to soldater, der blev beordret til at drage til en fjern by. De to soldater fulgtes ad, indtil vejen delte sig i to; en vej til højre og en til venstre. En mand på stedet fortalte dem følgende om de to veje:

”Vejen til højre er sikker og farefri; 9 ud af 10 af vejens rejsende nyder stor fortjeneste og behagelighed. Vejen til venstre medfører ingen gavn; 9 ud af 10 af vejens rejsende lider store tab. Begge veje er korte og har samme længde. Der er kun én forskel mellem dem: Vejen til venstre er uden struktur og regler, hvorfor rejsende på denne vej går uden tunge rygsække og våben; hertil føles en tilsyneladende lethed, men en falsk behagelighed. Vejen til højre, som er underlagt en militær struktur, nødvendiggør derimod, at rejsende bærer meget tunge rygsække, som indeholder næringsfulde forsyninger. Derudover er den rejsende på denne vej nødsaget til at bære et meget tungt våben, der tilhører staten, for at kunne besejre enhver fjende i tilfælde af et angreb.”

Efter at have lyttet til manden, der fortalte om vejenes forhold, valgte den positivt orienterede soldat at gå den højre vej. En tilsyneladende byrde blev lagt på hans skuldre, mens hans hjerte og sind blev befriet fra frygt og dårlig samvittighed, der vejer mere end tusinder af kilo.

Den anden soldat, der var negativt orienteret, valgte at forlade militæret. Han ønskede ikke at følge strukturen og valgte derfor at gå den venstre vej. Hans krop slap af med en byrde, der måske kun vejede et kilo i forhold til den frygt og samvittighed, der knuste hans hjerte og sind. Han endte med

---

¹¹ I Guds navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige.

¹² ”O mennesker! Tilbed jeres Herre (som skabte jer og dem før jer)” (Surah al-Baqarah 2:21)

at tigge om nåde og frygte enhver hændelse. Da han nåede sin destination, blev han straffet for at være oprørsk og uansvarlig.

Soldaten, der valgte at gå den højre vej og elskede militærstrukturen, nåede til sin destination uden at have dårlig samvittighed og uden frygt. Hans hjerte og samvittighed nød tryghed ved, at han beskyttede sin rygsæk og våben på denne vej. Her opnåede han en belønning, som enhver oprigtig soldat, der fuldfører sin værnepligt, ville fortjene.

Mit oprørske indre (nafs)! Du må forstå, at den positivt orienterede soldat repræsenterer et menneske, der adlyder Guds befalinger.

Den negativt orienterede soldat repræsenterer et menneske, der oprørsk følger sine lyster og begær. Vejene repræsenterer livets forløb, der begynder i sjælens verden (*alam al-arwah*), passerer gennem graven (*alam al-barzakh*) og ender i det hinsidige (*alam al-akhirah*).

Rygsækken og våbnet repræsenterer tilbedelse og gudfrygtighed (*taqwa*). Selvom tilbedelse tilsyneladende er tung, indeholder den en ubeskrivelig lethed og behagelighed. Det skyldes, at man erklærer følgende i bønnen: ”Jeg bevidner, at der ikke er nogen guddom end Allah.” Med andre ord erklærer man: ”Der er ingen anden Skaber og Forsyner end Gud. Godhed og ondskab er underlagt Hans magt. Han er Vis (*al Haqim*), hvilket betyder, at Han ikke skaber noget, der er unyttigt eller meningsløst; der er en visdom i alt, hvad Han skaber. Ligeledes er Han Barmhjertig (*al Rahim*), hvilket betyder, at Han er selve essensen af medfølelse og velsignelse.” Med denne overbevisning vil man finde døren til barmhjertighedens skat i alt. Og gennem inderlig bøn vil man banke på denne dør. Man vil se, at alt har underkastet sig Herrens befaling. Således vil man søge tilflugt hos Ham, stole på Ham og derved blive beskyttet mod enhver bekymrende hændelse. Tro (*iman*) vil derfor give en oplevelse af fuldstændig tryghed.

Ja, kilden til mod er tro (iman) og tilbedelse, ligesom enhver god egenskab.¹³ Og kilden til frygt er vildfarelse, ligesom enhver dårlig egenskab.¹⁴

Ja, selv hvis jorden var en bombe og eksploderede, er det sandsynligt, at en troende, med et fuldstændigt oplyst hjerte, ikke vil blive skræmt. Tværtimod ville denne troende være en tilskuer til

---

¹³ Surah Ali Imran, 3:173.

¹⁴ Surah Ali Imran, 3:151. Surah al-Anfal, 8:12.

sin Selvtilstrækkelige (*al Samad*) Herres vidunderlige styrke. Hvis en filosof, der var oprørsk mod Gud og ikke handlede med hjertet, så en stjerne med en hale i himlen, ville han ryste af frygt. Han ville tvivle bekymret: ”*Vil denne ukontrollerede stjerne ramme vores jordklode?*” Der var engang sådan en stjerne, der skabte frygt i USA. Mange mennesker forlod derfor deres hjem midt om natten.

Ja, menneskets behov er endeløst, mens det næsten ikke har en styrke. Mennesket står over for utallige bekymringer og er ikke i stand til at imødekomme dem alle. Grænsen for menneskets styrke er defineret af, hvad dets hænder kan nå. Samtidig strækker menneskets uudslukkelige ambitioner, lyster, bekymringer og frygt sig så vidt, som øjne og tanker kan nå. For et så svagt, krævende, skrøbeligt og afhængigt menneskesind er troen på Gud, tilbedelse, underkastelse og lid til Gud en enorm fortjeneste, glæde og velsignelse.

Det er åbenlyst, at vejen, der fører til gavn, foretrækkes frem for vejen, der fører til tab, selvom chancen for at tabe er en tiendedel. Desuden er vejen, præget af tilbedelse, fyldt med gavn. Den vil med en sandsynlighed på 9 ud af 10 føre mennesket til en skat af endeløs glæde. På den anden side er der ingen gavn på den vej, hvor der gøres oprør mod Gud og interesserer sig for forbudte lyster. Dette bekræftes endda af dem, der har gjort sig erfaringer på denne vej. Derudover vil denne vej med en sandsynlighed på 9 ud af 10 føre mennesket til endeløs straf og udryddelse. Dette bekræftes af utallige personer, der er kyndige i emnet og har åbne øjne for de åndelige verdener. Beretninger, der er hævet over enhver tvivl, fra helgener (*awliya*), fastslår dette med sikkerhed.

Kort sagt: Glæden i denne og næste verden ligger i at tilbede Gud. Vi bør derfor altid sige: ”*Al lovprisning tilkommer Gud for at have skænket os lydighed og succes.*” Ligeledes bør vi være taknemmelige for at være muslimer.

DET FJERDE ORD

DEN VÆRDIFULDE BØN

¹⁵ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
¹⁶ الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ

Hvis du ønsker at forstå, hvor værdifuld og væsentlig bønnen (*salah*) er, og hvordan bønnens lille indsats kan føre til store resultater, bør du lytte til følgende repræsentative fortælling. Denne fortælling beskriver også, med en absolut sikkerhed som $2 + 2 = 4$, hvor fortabt og irrationel man vil være uden bønnen:

Der var engang en mægtig konge, der gav sine to tjenere 24 guldmønter hver og sendte dem til en unik og vidunderlig gård for at bo der permanent. Rejsen til gården ville vare to måneder fra slottet. Kongen fortalte de to tjenere følgende: *"Brug jeres penge på billetter og til rejsen. I vil også have brug for at købe nogle ting undervejs til gården. Der vil være en station, der ligger en dag herfra. På stationen vil der være biler, færger, tog og fly tilgængelige. Alle vil rejse i overensstemmelse med deres formue."*

Efter at have lyttet til kongens råd tog de to tjenere afsted. Den positivt orienterede tjener brugte en lille del af sine penge, indtil han nåede stationen. Men med denne udgift udførte han en så god handel, at hans herre blev tilfreds med det, og hans formue steg pludselig fra en til tusind.

Den anden tjener, der var negativt orienteret og ikke tænkte rationelt, brugte 23 guldmønter, før han nåede stationen. Han spildte dem på ting som gambling. Han endte med at have kun én guldmønt tilbage. Hertil sagde den positivt orienterede tjener til ham:

"Jamen, køb dog en billet for denne ene guldmønt for at undgå at sulte og gå den lange vej til fods. Vores herre er gavmild; han skal nok møde dig med barmhjertighed og tilgive dine fejl. Således kan du også komme ombord på flyet, og vi kan nå frem til vores destination på en dag. Ellers vil du blive nødsaget til at gå denne lange to-måneders vej alene og sultende i ørkenen."

---

¹⁵ I Guds navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige.

¹⁶ "Bønnen (*salah*) er religionens søjle" (*Al-Hakim al-Tirmidhi, Nawadir al-Usul, 3/135. Al-Bayhaqi, Shu'ab al-Iman, 3/39. Ad-Daylami, Musnad, 2/404.*)

Vælger denne mand stædigt ikke at bruge sin sidste guldmønt – der fungerer som nøglen til en skat – på en billet, men i stedet bruger den på midlertidig fornøjelse og hygge, må enhver forstå, at han ikke handler rationelt og forvolder et stort tab for sig selv.

Mennesker uden bønnen (salah) og mit ego (nafs), der ikke kan lide bønnen, bør lytte nu!

Den ovennævnte konge repræsenterer vores Herre, vores Skaber.

Den første rejsende repræsenterer en, der praktiserer sin religion og beder sin bøn med entusiasme.

Den anden rejsende repræsenterer en, der uopmærksomt lever uden bønnen.

De ovennævnte 24 guldmønter repræsenterer de daglige 24 timer i livet.

Den unikke gård repræsenterer Paradiset.

Den ovennævnte station repræsenterer graven.

Selve rejsen repræsenterer menneskets rejse fra graven til genopstandelsen (*hashr*) og mod evigheden.

Den lange vej kan fuldføres på forskellig vis afhængigt af ens handlinger og gudfrygtighed (*taqwa*).

En del af de gudfrygtige vil, som lynet, fuldføre tusind års vej på en dag. Andre vil, som tanken strejfer, fuldføre 50.000 års vej på en dag. Den ærede Koran påpeger denne sandhed gennem to vers.¹⁷

Den ovennævnte billet repræsenterer bønnen. En enkelt time er tilstrækkelig for fem daglige bønner, samt den rituelle renselse (*wudu*).

Jeg undrer mig over, hvor stort tab, grusomhed og tåbelighed det medfører, når en person forærer 23 timer til dette kortvarige verdslige liv, men ikke afsætter én enkelt time for sit langvarige, evige liv. Det undrer mig, eftersom det ikke ville være rationelt at forære halvdelen af sin ejendom til et lotteri, hvor tusind mennesker deltager, da sandsynligheden for at vinde er én ud af tusind. Ligeledes er det imod fornuft og visdom ikke at investere 1/24 af sin ejendom til en evig skat, som har 99% sandsynlighed for at føre gavn med sig. Bønnen indebærer endda stor behagelighed for sjælen, hjertet og forstanden. Bønnen er i øvrigt ikke så tung en opgave for kroppen.

Desuden vil andre tilladte verdslige handlinger af en person, der udfører bønnen, også gælde for tilbedelse, betinget af at disse udføres med gode hensigter. På denne måde kan en person investere sit liv til det hinsidige. Derved foreviger denne person på en måde sit dødelige liv.

---

¹⁷ "Han styrer sagen (om alt og alle) fra himlen til jorden, og derpå stiger den (samlede sag) op til Ham, på én dag, hvis omfang er tusind år efter jeres beregning." (Surah as-Sajdah, 32:5) "Englene og Ånden (Gabriel) stiger op til Ham på en dag, hvis længde er 50 tusinde år." (Surah al-Ma'arij, 70:4)

DET FEMTE ORD

DEN PLIGTOPFYLDENDE PERSONLIGHED

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹⁸

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ¹⁹

Hvis du ønsker at forstå, hvor essentiel en pligt det er at udføre bønnen (*salah*) og undgå store synder, samtidig med hvor passende dette er for den menneskelige natur, bør du lytte til følgende repræsentative fortælling:

I en tid under en krig var der engang to soldater, der var tilknyttet en større militær enhed. Den ene var en erfaren og motiveret soldat, mens den anden var en uerfaren og egocentreret soldat.

Den motiverede soldat deltog i militær træning og krig med omhu. Han bekymrede sig ikke om forsyninger og mad, da han vidste, at det var statens ansvar at dække hans behov, tage sig af ham, hvis han blev syg, og sørge for hans mad, hvis det blev nødvendigt. Hans primære opgave var træning og tjeneste for staten. Han engagerede sig også i at klargøre forsyninger og udstyr, tilberede mad til hæren og rengøre militærkøretøjer. Hvis nogen spurgte ham, hvad han gjorde, svarede han ikke, at han arbejdede for at overleve. Han svarede derimod, at han arbejdede for at opfylde statens tjeneste. Den anden soldat, der var egocentreret og uerfaren, var ikke omhyggelig med sin træning og tjeneste for staten. Han mente, at disse opgaver lå hos staten og ikke vedrørte ham personligt. Hans eneste fokus var de penge, han skulle modtage fra staten. Han forlod gentagne gange militærlejren for at tage til byen og handle, hvilket spildte hans tid.

En dag sagde den erfarne soldat følgende til den uerfarne soldat: *"Kære ven, din primære opgave er at træne og kæmpe. Det er grunden til, at du er her. Stol på kongen; han vil ikke lade dig sulte, da det er hans ansvar at sørge for din forplejning. Desuden er du svag og behovsfuld, og der er ikke altid mad til rådighed. Nu er det tid til krig og mobilisering. Hvis du ikke deltager aktivt og tager ansvar, vil de anse dig som oprørsk og straffe dig. Ja, der er to typer opgaver. Den ene tilhører*

---

¹⁸ I Guds navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige.

¹⁹ "Sandelig, er Gud med dem, der er gudfrygtige, og med dem, der handler smukt." (Surah an-Nahl, 16:128)

kongen; han forsyner os, når vi udfører hans befalinger. Den anden er vores opgave, der består af træning og tjeneste. Desuden vil kongen lette vores arbejde og hjælpe os.”

Du vil nu forstå, hvor stor fare den uerfarne soldat ville udsætte sig selv for, hvis han ignorerede den erfarne soldats råd!

Mit dovne indre (nafs)! Du må indse, at det kaotiske krigsområde repræsenterer dette larmende og problematiske verdensliv.

Den ovennævnte hær, der var opdelt i militære enheder, repræsenterer hele menneskeheden.

Den ovennævnte militærenhed repræsenterer den islamiske nation (*ummah*) i dette århundrede.

Den første af de to soldater repræsenterer en gudfrygtig muslim, der kender og udfører religionens obligatoriske pligter og kæmper mod Satan og sit indre (*nafs*) for at undgå at begå store synder.

Den anden soldat repræsenterer en person, der bekymrer sig mere om sit ophold, i den grad hvor det nærmest udtrykker utilfredshed over for Gud, som er den rigtige ejer af forsyningerne. Således repræsenterer denne soldat en oprørs person, der efterlader de obligatoriske tilbedelseshandlinger og begår synder på den vej, som han følger.

Den ovennævnte træning repræsenterer tilbedelser, herunder først og fremmest bønnen (*salah*).

Den ovennævnte krig repræsenterer stræben mod det indre og ens egne lyster, stræben mod åndelige og menneskelige djævle, og stræben for at redde sit hjerte og sin sjæl fra synder, dårlig moral og evig ødelæggelse.

Den ene af de to opgaver i historien repræsenterer at give mennesket liv og forsyne det; den anden opgave repræsenterer at tilbede og stole på Ham, der giver livet og konstant forsyner det.

Ja, livet er et af de mest imponerende mirakler i Guds kunst, der passer ind i Hans selvtilstrækkelighed.²⁰ Livet er yderligere et vidunder af guddommelig visdom. *Det vil sige, den der har givet dette liv, forsyner og opretholder det også – der findes ingen anden mulighed!*²¹ Ønsker du et bevis på dette? Her er et eksempel: Larver i frugter og fisk i havene får den bedste føde, på trods af deres svaghed og mangel på intelligens. Ligeledes modtager de mest skrøbelige væsener, som spædbørn og dyreunger, den mest nærende forsyning.

---

²⁰ Guds *selvtilstrækkelighed* betyder, at alle skabninger er afhængige af Ham, mens Han ikke er afhængig af nogen eller noget som helst.

²¹ Surah al-Baqarah, 2:22, 60. Surah al-An'am, 6:99, 141, 142, 151. Surah al-A'raf, 7:32, 160.

Ja, ren forsyning opnås ikke med magt og vilje, men derimod med svaghed og skrøbelighed. For at forstå dette, er det tilstrækkeligt at sammenligne fisk og ræve, dyreunger og udyr, træer og dyr.

Det vil sige, at de, der efterlader deres bøn (*salah*) på grund af deres arbejde eller levebrød, vil minde om soldaten, der forlod militærlejren for at tigge i storbyen. Når det er sagt, er det godt, dydigt og en form for tilbedelse at søge sin forsyning (for ikke at være en byrde for andre) hos Den Ophøjede Forsyner (*al Razzaq*) efter at have udført bønnen.

Desuden indikerer både menneskets natur og dets åndelige potentiale, at mennesket blev skabt til tilbedelse.²² Dette skyldes, at mennesket ikke engang kan indhente en lille fugl, hvad angår de nødvendige handlinger og evner for dette verdslige liv. Ikke desto mindre vil mennesket, idet det erkender sin afhængighed til Gud og tilbeder Ham, tage imod den nødvendige viden for dets åndelige og hinsidige liv. Denne tilbedelse forvandler mennesket til en højere skabning end resten af de levende væsener.

Mit indre (nafs)! Du må forstå, at hvis du vælger livet i denne verden som dit hovedformål og konstant arbejder for det, vil du uundgåeligt ende som magtesløs. Hvis du derimod vælger det hinsidige liv (akhirah) som dit hovedformål og arbejder for det, men samtidig bruger dette verdslige liv som et middel og en mark, vil du blive en ledende skikkelse for andre levende væsener.²³ Desuden vil du blive en hengiven tjener for Gud i denne verden, og du vil blive Hans værdsatte og respekterede gæst.

Her er der således to veje til dig.²⁴ Du må vælge den, du har lyst til. Du må bede om vejledning og succes fra Gud, som er Den Barmhjertigste blandt de barmhjertige...

---

²² Surah adh-Dharyat, 51:56.

²³ Følgende kilder beretter, at jordkloden metaforisk er en handelsplads og mark, hvori mennesket har mulighed for at opnå en spirituel fortjeneste til det hinsidige: Surah at-Tawbah, 9:111. Surah Fatir, 35:29. Surah ash-Shuraa, 42:20. Surah as-Saf, 61:10-12. *Al-Hakim*, *Al-Mustadrak*, 4:348.

²⁴ ”Den taknemmelige eller den fornægtende vej” (Surah ad-Dahr, 76:3); ”to veje (den gode og dårlige vej)” (Surah al-Balad, 90:10); ”Ondskabens” eller ”den gudfrygtige” vej (Surah ash-Shams, 91:8); ”Den letteste vej” eller ”den sværeste vej” (Surah al-Layl, 92:5-10).

DET SJETTE ORD

DEN MEST UDBYTTERIGE HANDEL

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ²⁵

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ²⁶

Hvis du ønsker at forstå, hvor stor en handel med fortjeneste og hvilken bæret rang, det indebærer at sælge sit indre (*nafs*) og sin ejendom til Gud, bør du lytte til følgende repræsentative fortælling. Denne fortælling beskriver ligeledes, hvad det indebærer at være en tjener og soldat for Gud:

Der var engang en konge, der overdrog ansvaret for to gårde til to forskellige mænd. Disse mænd arbejdede under kongens befaling og blev hver tildelt en gård i deres varetægt. Gården omfattede blandt andet en fabrik, maskiner, heste og våben. Men eftersom det var en tid, hvor en omvæltende krig fandt sted, blev intet liggende – enten forsvandt det, eller også ændrede det tilstand. Eftersom kongen var yderst barmhjertig, sendte han sin øverste officer over til de to mænd. Med en meget medfølelse befaling tilbød kongen følgende:

”Jeg opfordrer jer til at sælge mig den gård, som jeg har overladt til jeres varetægt. Jeg vil beskytte den mod unødigt tab under krigen. Når krigen er forbi, vil jeg give gården tilbage – endda i en endnu bedre tilstand. Jeg vil desuden tilbyde jer en virkelig høj pris, som om I ejede gården. Dette vil øge prisen fra et til tusind, idet fabrikkens maskiner og værktøjer vil blive brugt i mit navn og på mit bord. Samtidig vil jeg overføre hele overskuddet til jer. I er desuden svage og fattige, hvilket forhindrer jer i at dække udgifterne til de store ting, der bliver brugt på fabrikken. Jeg vil derfor dække alle udgifter og imødekomme hvert af jeres behov. Når jeres arbejde er fuldført, vil jeg overføre indtægter og fortjeneste til jer. Således vil I opnå fem stadier af stor fortjeneste!

I ser tydeligt, at ingen kan beskytte deres ejendomme. Hvis I derfor ikke sælger gårdene til mig, vil de gå tabt som andres ejendomme. I vil gå glip af den høje pris. De skrøbelige og værdifulde værktøjer

---

²⁵ I Guds navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige.

²⁶ ”Gud har sandelig købt de troendes liv og ejendom af dem til gengæld for Paradiset” (Surah at-Tawbah, 9:111)

og ressourcer vil miste deres værdi, da de ikke vil blive anvendt under krigen. I vil derfor stå alene med byrden af at beskytte og bevare dem. I vil endda få en bøde for ikke at aflevere det overladte i jeres varetægt tilbage i samme stand som ved modtagelsen. Således vil I lide fem stadier af store tab! At sælge mig gården, som jeg har overladt i jeres varetægt, indebærer at tjene som min soldat og bruge gården i mit navn. I har muligheden for at blive frie, værdifulde og unikke soldater for en mægtig konge, i stedet for at være fortabte, vildfarne fangere.

Efter at have hørt denne befaling svarede den fornuftige af de to mænd følgende:

- "Selvfølgelig! Jeg sælger gården med stolthed. Jeg takker tusind gange!"

Den anden mand lukkede øjnene for verdens problemer, bekymringer og dilemmaer. Han lod til at tro, at han skulle blive på gården for evigt. Denne mand var stædig, egocentreret, hensynsløs og hans indre var fyldt med ondskab. Han svarede følgende:

- Nej! Hvem tror kongen, at han er! Jeg sælger ikke min ejendom. Jeg vil heller ikke afbryde min nydelse.

Efter en tid opnåede den fornuftige mand en så stor rang, at alle misundte ham. Han tiltrak kongens velsignelser og levede lykkeligt i kongens enestående slot. Den stædige mand faldt i en sådan tilstand, at alle kiggede ned på ham. Alle anså det som retfærdigt, da hans valg havde konsekvenser for både hans glæde og ejendom. Desuden fik han en bøde og blev straffet.

Mit indre (nafs), som huser utallige lyster! Du må se sandheden gennem kikkerten i ovenstående eksempel! Den ovennævnte konge repræsenterer Den Begyndelsesløse (al Azali) og Endeløse (al Abadi) Konge - din Herre og Skaber.

De ovennævnte gårde, maskiner, værktøjer og ressourcer repræsenterer alt, hvad du besidder i dette liv. Dette omfatter din krop, din sjæl, dit hjerte, dine øjne, din tunge, dit intellekt... De repræsenterer også dine fantasier, dine følelser, dine synlige og usynlige legemer.

Den ovennævnte bærende officer repræsenterer Profeten Muhammad (fred og velsignelser være med ham).

Den ovennævnte befaling, med de stærke argumenter, repræsenterer Koranen.

Den ovennævnte handel meddeles med følgende vers fra Koranen:

"Gud har sandelig købt de troendes liv og ejendom af dem til gengæld for Paradiset"

(Surah at-Tawbah, 9:111)

Det ovennævnte omvæltende krigssted repræsenterer denne stormende jordklode. Jorden ødelægges og er i konstant rotation. Ethvert intellekt vil konstatere, at alt er dødeligt og en dag vil forsvinde. Ikke desto mindre må menneskets intellekt undre sig over, om der eksisterer en måde at bevare og forevige sine ejendele på. Mens denne refleksion finder sted, bør man lytte til budskabet fra Koranen, der bekræfter, at der faktisk findes en måde at forevige sine ting på. En måde, der ovenikøbet er let og behagelig, og som giver mulighed for at opnå fem stadier af stor fortjeneste.

Spørgsmål: Hvilken mulighed er det?

Svaret: ”*At sælge det, man har fået overladt i sin varetægt, til dets rigtige ejer...*” Dette salg har fem stadier af stor fortjeneste.

Den første fortjeneste: *De dødelige ting vil opnå evighed.* Dette skyldes, at alt, der gives og bruges i Guds navn, foreviger dette midlertidige liv. Gud er Opretholderen (*al Qayyum*) og Den Endeløse (*al Abadi*). Han skænker endeløse resultater for det, man giver i Hans navn. Det vil sige, selvom dit jordiske liv tilsyneladende slutter og rådner op som små frø og kerner under jorden, vil dit liv spire og blomstre i det hinsidige. Din grav vil blive til en behagelig, oplyst og skøn oplevelse.

Den anden fortjeneste: Du vil træde ind i Paradiset.

Den tredje fortjeneste: Værdien af dit legeme og dine evner vil stige fra et til tusind.

Lad os tage intellektet som et eksempel. Intellektet er et værktøj. Hvis du ikke ”sælger” dit intellekt til Gud, men i stedet bruger det til fordel for dit ego, vil det blive et problematisk og kompliceret værktøj for dig. Dine tidligere frygtelige bekymringer og fremtidige skræmmende begivenheder vil iscenesættes ubehageligt ud fra dette værktøjs perspektiv. På denne måde vil dette værktøj ikke leve op til standarden for at levere kvalitet, nytte og funktion. Dette er grunden til, at en person, der gør oprør mod Gud, ofte søger trøst i alkohol eller indbildt underholdning for at undslippe intellektets problemer og ubehag.

Omvendt kan dit intellekt blive som en magisk nøgle, der åbner utallige skatte af barmhjertighed og visdomme i dette univers. Dette er dog betinget af, at du ”sælger” dit intellekt til dets sande Ejer (*al Malik*) og anvender det i Hans navn. På denne måde kan intellektet lede dig, som et guddommeligt kompas, til evig glæde.

Lad os også se på øjet som et eksempel. Øjet fungerer som et vindue, hvorigennem sjælen opfatter denne verden. Hvis du ikke "sælger" dine øjne til Gud, men i stedet bruger dem til at tilfredsstille dit ego - f.eks. ved at dvæle ved midlertidig skønhed - vil du blive betragtet som en uforskammet tjener for sine egoets lyster og begær.

Dine øjne kan i stedet være: 1) Læsere af dette store univers, der betragtes som en bog. 2) Vidner til mirakuløse og guddommelige kunstværker i denne verden. 3) Velsignede bier, der sværmer omkring barmhjertige blomster i denne verdens have. Dette er dog kun muligt, hvis du "sælger" dine øjne til Kunstneren, der ser alt (*al Sani ul Basir*), og anvender dem i Hans navn og inden for Hans tilladte rammer.

Hvis du ligeledes ikke "sælger" smagssansen i din tunge til Den Vise Skaber (*al Fatir ul Haqim*), men i stedet bruger den til at tilfredsstille dit ego - f.eks. ved kun at mætte din mave - vil din smagssans miste sin betydning. Den vil i stedet blive en dørmænd til mavesækkens stald.

Hvis du derimod "sælger" din smagssans til Den Gavnfulde Forsyner (*al Razzaq ul Karim*), vil din smagssans blive en dygtig tilsynsførende blandt Guds skatte af barmhjertighed.

Mit intellekt bør derfor være påpasselig! Tænk blot på forskellen mellem et ubrugeligt værktøj og nøglen til universet... Mine øjne bør endvidere være forsigtige og bruges til fornuftig observation! Tænk på forskellen mellem et uforskammet menneske og et vidne til universets indhold, der beskrives som en bog... Min tunge bør ligeledes smage ordentligt! Tænk blot på forskellen mellem en dørmænd for en stald og en tilsynsførende af Guds særlige og barmhjertige skatte...

Hvis du sammenligner andre værktøjer og legemer på samme måde, vil du forstå, at den troende fortjener Paradiset, mens den vantro fortjener Helvede. Grunden til denne vurdering er, at den troende bruger det, som er blevet overladt, i Guds navn og inden for Hans tilladte rammer, mens den vantro misbruger det overladte og anvender det til gavn for sit eget ego.

Den fjerde fortjeneste: Mennesket er skrøbeligt og står over for talrige udfordringer. Mennesket er afhængigt og har mange behov. Mennesket er svagt, og byrden af livet er yderst tung... Hvis mennesket derfor ikke stoler på, underkaster sig og sætter sin lid til Den Absolut Almægtige (*al Qadir Dhu al Jalal*), vil dets samvittighed altid være fyldt med ubehag og smerte. Hvis dette sker, vil

menneskets resultatløse anstrengelser, bekymringer og lidelser kvæle dets sind. Som følge heraf kan det ende som et forvirret eller fordrejet væsen.

Den femte fortjeneste:

Der er bred enighed om, at tilbedelse, ihukommelse og gavnlige brug af alle evner og værktøjer, som mennesket besidder, vil blive belønnet i form af fornøjelser i Paradis. Dette vil ske netop på det tidspunkt, hvor mennesket har mest brug for dem. Denne enighed kan spores tilbage til de fromme mennesker, som kan bevidne dette, baseret på deres troværdige udsagn.

Hvis du undlader at indgå denne handel, der rummer de førnævnte fem niveauer af fortjenester, vil du gå glip af enhver fortjeneste. Desuden vil du lide fem niveauer af store tab.

Det første tab: Du vil miste ejendom og børn. De lyster og den trang, som du nærmest tilbyder, vil en dag forsvinde. Dit liv og den ungdom, som du så højt værdsætter, vil ende og blive spildt. Disse ting vil slippe dig, i takt med at dine synder og bekymringer lægger sig på dine skuldre.

Det andet tab: Du vil blive straffet for forræderi. Dette skyldes, at du vil have brugt dine mest værdifulde værktøjer til de mest værdiløse formål. På den måde vil du forsømme dig selv.

Det tredje tab: Du vil undervurdere alle de værdifulde (både materielle og åndelige) styrker og evner, du besidder. Du vil endda sænke dem under niveauet for, hvad et dyr besidder. Dette vil forvride sandheden og krænke den guddommelige visdom.

Det fjerde tab: Du vil for evigt klage i afskedens og intethedens forløb. Dette skyldes, at du, på trods af dine svagheder og behov, vil forsøge at bære den tunge byrde af livet på dine yderst svage skuldre.

Femte tab: Du er blevet velsignet med vidunderlige gaver fra Den Mest Nådige (*al Rahman*), såsom intellekt, hjerte, øjne og tunge. Disse gaver er givet til dig, så du kan anskaffe de nødvendige egenskaber for at forstå det evige liv og finde glæde i det hinsidige. Hvis du ikke bruger disse vidunderlige gaver i Guds navn, vil de ikke gavne dig. Tværtimod vil de føre dig tættere på portene til Helvede.

Vi må derfor begynde at “sælge” det, der er overladt i vores varetægt (såsom intellektet, hjertet, øjnene, tungen osv.). Er det mon svært, siden mange undlader at sælge det? Nej, slet ikke! Det er ikke svært, fordi *rammen for det tilladte (halal) er bredt, og det er tilstrækkeligt for fornøjelse. Der er ingen grund til at nærme sig det forbudte (haram)*. Desuden er de pligter, som Gud har pålagt os, få og fysisk lette at udføre. Det er en så stor ære at være tjener og soldat for Gud, at det ikke kan beskrives.

Vi bør derfor, som soldater, begynde alt i Guds navn, udfolde os i Hans navn, give i Hans navn og modtage i Hans navn. Vi bør endvidere handle i overensstemmelse med Hans lov og anvisninger – og finde ro i dem...

Vi bør ikke mindst bede om tilgivelse, når vi begår fejl. Vi bør sige følgende bøn med inderlighed:

”O vores Herre! Tilgiv vores fejl og accepter os som Dine tjenere. Gør os bevidste om det, der er overladt i vores varetægt, indtil Du tager det tilbage. Amin!”

DET SYVENDE ORD

DØREN TIL ENDELØS GLÆDE

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ²⁷

”Jeg tror på Gud og det hinsidige”²⁸ er en overbevisning, der løser den komplekse gåde om dette univers. Hvis du ønsker at forstå, hvorfor denne overbevisning betragtes som to værdifulde nøgler, der åbner døren til glæde for menneskesjælen, bør du lytte til følgende repræsentative fortælling. Denne fortælling fremhæver også, hvor gavnligt det er at 1) have tålmodighed og sætte sin lid til og søge tilflugt hos sin Skaber. 2) være taknemmelig og søge og tilbede Ham. Disse to principper fungerer som to mediciner. Desuden beskriver denne fortælling vigtigheden af, at man i sin evige rejse lytter til Koranen, underkaster sig dens bestemmelser, udfører sine bøn (*salah*) og undgår de store synder. Disse handlinger er hver for sig en strålende billet og en bagage til det hinsidige og et lys i graven.

Der var engang en soldat i en omfattende krigszone. I denne barske situation oplevede soldaten en tankevækkende hændelse:

Han havde fået to frygtelige og dybe sår, et på sin højre og et på sin venstre side. Bag ham var en stor og stærk løve, som tilsyneladende ventede på at angribe ham. Lige foran ham blev hans nærmeste kammerater hængt i et træ, og det var snart hans tur. I denne forfærdelige situation skulle han videre til et andet land. Mens denne hjælpeløse soldat tænkte håbløst på sin skæbne, trådte en vis mand ind fra hans højre side. Denne vise mand sagde:

”Mist ikke håbet! Jeg vil lære dig svarene på to gåder. Hvis du bruger dem korrekt, kan løven blive dit trækdyr, der adlyder dig, og træet kan blive en hyggelig gynge, der giver dig fornøjelse og underholdning. Jeg vil også give dig to medicinske midler. Hvis du bruger dem korrekt, vil dine to sår, der rådner og spreder dårlig lugt, blive til to velduftende blomster ligesom duften af rosen fra Profeten Muhammad (fred og velsignelse være med ham). Endelig vil jeg give dig en billet. Denne billet vil sikre, at du, som en flyvemaskine, kan nå din tusind dages rejse på en dag. Hvis du ikke tror på disse ord, kan du teste dem selv og indse, at de er sande.”

---

²⁷ I Guds navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige.

²⁸ Surah al-Baqarah, 2:8, 62, 126, 177, 228, 232, 264. Surah at-Tawbah, 9:18, 19, 29, 44, 45, 99. m.fl.

Efter at soldaten havde afprøvet nogle af disse forslag, bekræftede han, at de faktisk var sande. (Ja, selv jeg, håbløse Said, bekræfter dette, for jeg har personligt testet dem og indså, at de absolut er sande.)

Efter noget tid dukkede der pludselig en bedragerisk mand op fra soldatens venstre side. Denne mand delte egenskaber med Satan. Han havde mange tiltrækkende ting med sig og sagde: *"Følg mig og lev livet. Lad os nyde de bedste måltider, lytte til de smukkeste sange og se på de smukkeste kvinder."*

Manden spurgte også soldaten: *"Hvad er det, du læser i hemmelighed?"*

Soldaten svarede: *"Det er svaret på en gåde."*

Manden sagde: *"Spild ikke din tid på den slags. Nyd i stedet livet"*

Derefter spurgte han: *"Hvad har du der i dine hænder?"*

Soldaten svarede: *"Det er medicin."*

Manden sagde: *"Kast det væk. Det har du ikke brug for. Hvad kan der være galt med dig? Nyd livets fornøjelser i stedet."*

Manden spurgte igen: *"Hvad er det for noget papir?"*

Soldaten svarede: *"Det er en billet, en dokumentation for min rejse."*

Manden sagde: *"Riv den i stykker! Hvorfor skulle vi tage på en rejse, når vejret er så godt?"*

Den bedrageriske mand forsøgte at overtale soldaten. Den håbløse soldat blev endda lidt fristet.

(Ja, mennesket bliver bedraget, og det skete også for mig engang.)

Efter en tid lød en stemme pludselig fra soldatens højre side og advarede ham:

"Pas på med ikke at blive snydt! Sig til den svindler, at han først skal finde en vej væk fra løven, der står bag dig, og træet som du skal hænges i, som står foran dig. Han skal også finde en måde at helbrede dine sår på højre og venstre side. Endelig skal han finde en løsning til din rejse. Hvis han kan finde løsninger på disse udfordringer, kan I begynde at nyde livet sammen. Hvis ikke, skal han tie stille, så du kan fokusere på de mest gavnlige løsninger!"

Mit ego (nafs)! Du bør forstå, at du, ligesom alle andre mennesker, repræsenterer den ovennævnte håbløse soldat.

Den ovennævnte løve repræsenterer slutningen for tiden, der er fastsat for din eksistens.

Det ovennævnte træ repræsenterer døden og adskillelsen fra denne verden; hver dag forlader talrige mennesker denne verden og møder døden.

De to ovennævnte sår repræsenterer henholdsvis menneskets endeløse svaghed²⁹ og menneskets triste og uendelige behov.³⁰

Den ovennævnte rejse repræsenterer en lang rejse, der indeholder en prøve. Denne rejse starter fra sjælenes verden (*alam al-arwah*), går gennem livet i mors mave, dernæst fra barndommen til alderdommen, fra livet i denne verden til livet i graven, fra mellemstadiet (*alam al-barzakh*) til genopstandelsen (*hashr*), og ikke mindst en rejse, der passerer hen over broen (*sirat*), der kan føre til Paradis.

De to ovennævnte svar på gåderne repræsenterer troen på Gud og troen på det hinsidige. Ja, disse to svar på gåderne gør, at døden ikke længere virker som en truende løve, men snarere som en middel til at føre de troende fra denne verdens fængsel til Paradisets haver og ind i nærværet af Den Mest Nådige (*al Rahman*). Det er derfor, fromme mennesker, der indså sandheden om døden, valgte at elske døden. De ønskede derfor at dø, før døden nærmede sig dem.³¹

Gennem troen på Gud og det hinsidige bliver fravær, adskillelse, død og selv tid til midler til en unik iagttagelse af nye, farverige og adskillige broderier af Kunstnerens mirakler. Ligesom udskiftningen af lærreder i biografer giver os smukkere og mere farverige billeder, giver døden i lyset af troen os mulighed for at se Guds barmhjertighed og magtfulde vidundere. Det er som fornyelsen af spejle, der viser os sollysets skiftende farver, og udskiftningen af lærreder, der giver os smukkere billeder.

I historien repræsenterer den ene medicin tålmodighed og tillid til Gud. At stole på Skaberens magt er at have tillid til Hans visdom. Er dette virkelig sandt? Ja, hvilken frygt kan en person have, hvis denne person i sin svaghed stoler på Verdens Konge, der har befalingen: "*Kun fa yakun*"³² Dette skyldes, at denne person, selv i den mest skræmmende situation, siger: "*Inna lillahi wa inna ilayhi raji'un*"³³ Dette giver personen ro i hjertet og vedkommende stoler på sin Barmhjertige Herre.

---

²⁹ "*Gud ønsker at lette jeres byrde, fordi mennesket er skabt svagt*" (Surah an-Nisa, 4:28)

³⁰ "*O mennesker! I er afhængige af Gud, mens Gud er Den Uafhængige (...)*" (Surah Fatir, 35:15)

³¹ "*Lad mig da dø som en der overgiver sig til Dig, og foren mig med de retskafne!*" (Surah Yusuf, 12:101)

³² "*Når Han har bestemt en sag, siger Han blot til den: 'Bliv til' og så bliver den til.*" (Surah al-Baqarah, 2:117)

³³ "*Vi tilhører sandelig Gud, og til Ham vender vi tilbage*" (Surah al-Baqarah, 2:156)

Dem, der oprigtigt kender Gud, finder nydelse i frygt og svaghed over for Ham. Ja, frygt kan indeholde en nydelse. Tænk på det som at spørge et 1-årigt barn, hvad dets mest behagelige tilstand er og antag, at barnet kan tale. Barnet ville sige, *“Den mest behagelige tilstand er, når jeg forstår min svaghed og behov i forhold til min mors vrede, men stadig søger tilflugt i min mors medlidende sind.”* Faktisk er alle mødres medlidenhed tilsammen kun en glimt af manifestationerne af Guds barmhjertighed.³⁴ Det er derfor, at fromme mennesker finder sådan en glæde i deres frygt og svaghed over for Gud, at de ikke stoler på deres egen styrke. De søger i stedet tilflugt med deres svaghed hos Gud, og de gør frygt og svaghed til en forbøn for dem selv.

Den anden medicin i historien repræsenterer tillid til Den Barmhjertige Forsyners (*al Razzaq ul Rahim*) barmhjertighed, tillid med taknemlighed og tilfredshed samt tillid med ønsker og bønner. Er det virkelig sådan? Ja, hvordan kan en gæsts fattigdom og behov være smertefulde, når gæsten opholder sig hos en uendelig Gavmild Konge? Den Gavmilde Konge gør jordkloden til et bord fyldt med velsignelser og forvandler foråret til en kæmpe bundt blomster. Disse blomster drysser han på bordet, der i forvejen er fyldt med velsignelser. Gæstens fattigdom og behov bliver derfor en behagelig nydelse. Jo mere behov gæsten har, desto mere stræber han efter at opfylde dem. Det er derfor fromme mennesker ikke lægger skjul på deres svaghed.³⁵ Lad mig præcisere: Det handler ikke om at vise ens behov foran andre og udgive sig for at være en tigger. Det handler om at erkende ens behov og inderligt tilbede Gud.

Den ovennævnte billet i historien repræsenterer opfyldelsen af de obligatoriske tilbedelser, især bønnen (*salah*), og afståelsen fra de store synder. Er det virkelig sådan?

Ja, disse handlinger kan give energi og lys til den mørke og evige rejse. Dette opnås kun gennem opfyldelsen af Koranens befalinger og afståelsen fra det, den forbyder. Dette er der enighed om blandt fromme mennesker, der er kvalificeret til at udtale sig om dette emne. Videnskab, filosofi, kunst og visdom vil ellers miste deres værdi på denne vej. Deres indflydelse stopper ved døren til graven.³⁶

---

³⁴ Bukhari, adab 19. Muslim, tawbah 17, 20, 21. Tirmidhi, daawat 99.

³⁵ Ajluni, Kashful-hafa, 2:113; Daylami, al-Musnad, 2:70, 71.

³⁶ Tre ting følger den afdøde til graven; dens familie, ejendom og handlinger. Derefter vil den afdødes familie og ejendom forlade graven, og den afdøde vil blive tilbage med sine handlinger i graven, jf. Bukhari, rikak 42. Muslim, zuhd 5. Tirmidhi, zuhd 46.

Værsgo, mit dovne ego (nafs)!

Du bør således indse, hvor lille og let byrden er ved at udføre de fem daglige bønner og undlade de syv store synder! Disse handlinger har store og væsentlige fordele, og de resulterer i stor nytte. Hvis du indser dette, vil du erklære over for Satan og den bedrageriske mand, der forsøger at vildlede dig til oprør mod Gud: *“Lad os lytte til dig, hvis du kan finde en løsning på følgende: 1) Dræbe døden, 2) Fjerne dødeligheden og adskillelsen fra denne verden, 3) Udlette menneskets svaghed og behov, og 4) lukke døren til graven... Hvis du ikke kan finde løsninger på disse, så hold dig stille. Universet bliver læst af Koranen i universets store moské. Lad os lytte til Koranen. Lad os blive oplyst af Koranens lys. Lad os handle i overensstemmelse med Koranens vejledning. Lad os gøre Koranen til vores evige ihukommelse. Ja, Koranen er, hvad man kalder 'ordene'. Det er Koranen, der er Sandheden, der kommer fra Sandheden, siger Sandheden og viser Sandheden. Det er Koranen, der udbreder oplysende visdom.”*

”O Gud! Kast lys i vores hjerter med lyset fra troen og Koranen”

“O Gud! Berig os med afhængighed af Dig og gør os ikke svage ved at tro, at vi er uafhængige af Dig.”

”O Gud! Vi erklærer os frie for vores egne (begrænsede) evner og styrke og søger tilflugt hos Dig i Din evne og styrke. Så gør os blandt dem, der sætter deres lid til Dig, og overlad os ikke til os selv. Beskyt os med Din beskyttelse og vær nådig mod os og vær nådig mod de troende mænd og troende kvinder. Velsign vores Mester Muhammad, Din tilbeder, Din Profet, Din udvalgte, Din elskede, skønheden af Dit herredømme, Kongen af Din kunstneriske skabelse, det største udtryk for Din omsorg, Din vejlednings sol, fremføreren af Dit bevis, manifestationen af Din nåde, Din skabelses lys, æren af Dine eksistenser, lampen for Din enhed i Dine utallige skabninger, afsløreren af Dine verdener, redegøreren for storheden af Din guddommelighed, den der overleverede viden om, hvad der fører til Din tilfredshed, den der introducerede Dine navnes skatter, undviseren af Dine tilbedere, forklareren af Dine vers, spejlet af Din guddommeligheds skønhed, midtpunktet for Dine vidners kredsløb, Din elskede, Dit sendebud, som Du sendte som en nåde for verdnerne. Og velsign hele hans familie, alle hans ledsagere, hans brødre blandt Profeterne og Sendebuddene, Dine nære engle og Dine retskafne tilbedere. Amin.”

DET OTTENDE ORD

DEN RETTE VEJ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ³⁷
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ³⁸

Hvis du ønsker at forstå essensen og værdien af denne verden i lyset af menneskesjælen og i lyset af menneskets religion, bør du lytte til følgende repræsentative fortælling. Denne fortælling beskriver, hvordan anskuelseerne ”*Ya Allah – O Gud*” og ”*La ilaha illAllah – Der er ingen anden guddom end Gud*” redder menneskets sjæl fra mørket. Dette skyldes, at denne verden anses som et fængsel i fraværet af Den Sande Religion. Disse anskuelse løser gåden om denne verden, og fortæller, hvordan en vantro (*kafir*) kan blive det mest ulykkelige væsen.

Der var engang to brødre, der drog ud på en lang rejse. De fulgtes ad, indtil vejen delte sig i to; en vej til højre og en vej til venstre. Her stødte de på en oprigtig mand. De to brødre spurgte manden, hvilken vej der var bedst at tage. Manden svarede følgende:

”Vejen til højre kræver, at man følger de love og regler, der er gældende. Dog besidder denne tilsyneladende byrde både sikkerhed og glæde. Vejen til venstre giver tilsyneladende mere frihed og uafhængighed, men denne frihed rummer også fare og mange bekymringer. I har nu valget og retten til at vælge den vej, I ønsker.”

Efter at have lyttet til ovenstående, valgte den første af de to brødre, som var kendt for sin gode moral, at tage den vej mod højre. Han satte sin lid til Gud og accepterede at følge de love og regler, der gjaldt på den vej. Den anden af de to brødre, der var kendt for at mangle moral, valgte den venstre vej alene på grund af den tiltagende frihed.

---

³⁷ I Guds navn, Den Mest Nådefulde, Den Særdeles Barmhjertige.

³⁸ ”Gud – der er ingen gud foruden Ham. Han er Levende (Hans eksistens er uden begyndelse og uden slutning). Han er Opretholderen (Hans eksistens er uafhængig og selvtilstrækkelig; Han styrer alt)” (Surah al-Baqarah, 2:255) ”Sandelig er religionen hos Gud Islam.” (Surah Ali’ Imran, 2:19)

Lad os nu følge den skæbne, der ventede den umoralske bror, der havde valgt den vej, der syntes lettere, men i virkeligheden rummede en tung byrde:

Denne mand vandrede forbi adskillige bakker og floder og endte til sidst i et øde landskab. Pludselig hørte han en frygtelig brølen. Det var en kæmpe løve, der nærmede sig. Manden forsøgte at løbe væk fra løven. I sin flugt fra løven stødte han på en dyb brønd uden vand. Uden anden udvej sprang han ned i brønden for at undslippe løven. Da han nåede halvvejs ned, greb han fat i et træ, der voksede på væggene af brønden. Dette træ havde to rødder, som blev tygget af to mus, en hvid og en sort. Manden kiggede op og så, at løven stod på vagt. Han så også, at en frygtelig drage ventede på ham nede i brønden, med sine kæber spredt så vidt som brønden. Dragen nærmede sig hans ene fod. Samtidig opdagede han, at brøndens vægge var fyldt med farlige og giftige insekter. Endelig indså han, at det træ, han hang fast i, faktisk var et figentræ. Overraskende var dette træ fyldt med forskellige slags frugter, lige fra stenfrugter som valnødder til frugter som granatæbler.

På grund af sin uvidenhed og tåbelighed forstod denne mand ikke, at denne situation var ekstraordinær og havde flere bagvedliggende dimensioner. Han indså ikke, at disse usædvanlige begivenheder ikke kunne være tilfældige. Han mistede fornemmelsen af den mægtige styrke, der var på spil. Selvom situationen var åbenlys, valgte han at ignorere de skræmmende begivenheder, som hans hjerte og sjæl var udsat for. Han lukkede øjnene for sorgen i sin sjæl og sit hjerte og begyndte roligt at spise frugterne fra træet, uvidende om, at nogle af dem var giftige og skadelige.

I en hadith-qutsi siger Gud: *“Jeg vil behandle min tjener, som han kender mig.”*³⁹

På grund af sin negative indstilling og sin uvidenhed påstod denne fortabte mand, at de begivenheder, han oplevede, var almindelige og ikke havde nogen dybere betydning. Som følge heraf blev han behandlet på samme måde, som han opfattede verden omkring sig. Han blev hverken reddet fra at dø eller ved at leve i fred. I stedet led han konstant i smerte.

Nu vil vi forlade denne mand i sine smerte og fokusere på situationen for den anden bror:

---

³⁹ Bukhari, tawhid 15, 35. Muslim, dhikr 2, 19, tawbah 1. Tirmidhi, zuhd 51, daawat 131.

Den fornuftige mand, der valgte den højre vej, oplevede ikke de samme bekymringer som sin bror. Han havde en stærk moral og tænkte altid positivt, hvilket førte til indre ro. Han led heller ikke af de samme problemer og udfordringer som sin bror. Dette skyldtes, at han forstod og fulgte de love og regler, der gælder på den vej. Han levede i overensstemmelse med dem og fandt lethed i enhver situation. Han kunne frit bevæge sig inden for rammerne af offentlig orden og sikkerhed.

Efter et stykke tid kom han til en smuk have, hvor der var en blanding af smukke blomster og frugter samt nogle beskidte og forbudte ting, som man ikke burde nærme sig. Hans bror havnede tidligere i den samme have, men han valgte at rette sin opmærksomhed mod de beskidte og forbudte ting. Dette førte til spild af tid og fysisk ubehag for ham, hvilket også forhindrede ham i at nyde sin tid i haven. I modsætning til dette handlede denne bror i overensstemmelse med princippet om *“At tænke positivt i enhver situation.”* Han undgik det skadelige; han fik glæde og hvile fra de gode ting, før han forlod haven.

Denne bror havnede også til sidst i det øde landskab som sin bror. Her hørte han den frygtelige brølen af den kæmpe løve. Han blev bange, men på en mere konstruktiv og fornuftig måde end sin bror. Han fandt trøst i tanken om, at der var en hersker over dette landskab, og at løven var under denne herskers kontrol. Han valgte at flygte fra løven, men gjorde det med en større grad af besindighed. Mens han flygtede, fandt han en dyb brønd ligesom sin bror. Han sprang ned i brønden og greb fat i et træ, der voksede på væggene. Han så også de to mus, der tyggede på rødderne af træet. Han kiggede op og så løven og kiggede ned og så dragen, nøjagtigt som sin bror. Han oplevede ubehag, men hans ubehag var langt mindre end hans brors bekymringer. Dette skyldtes hans gode karakter førte ham til fornuftige refleksioner. Disse refleksioner åbnede døren for positive resultater i alle aspekter af hans liv.

I modsætning til sin bror forstod han, at der var en dybere sammenhæng i disse usædvanlige hændelser. Han erkendte, at der var en hersker, som kontrollerede det hele, og at dette var en gåde med et formål. Han reflekterede over, hvem der var i gang med at afprøve ham, og derigennem ville præsentere sig selv. Han følte derfor en nysgerrighed og en trang til at lære herskeren bag gåden at kende. Dette skabte kærlighed i hans hjerte og en dyb vilje til at løse gåden og til at glæde og tilfredsstille herskeren.

Han bemærkede også, ligesom sin bror, at træet, han holdt fast i, faktisk var et figentræ fyldt med forskellige frugter. Men noget usædvanligt var, at træet var fyldt med tusindvis af frugter. Efter dette mistede han sin frygt fuldstændigt. Han indså med absolut sikkerhed, at dette figentræ fungerede som

en liste, en indholdsfortegnelse og en udstilling af en dybere sandhed. Han tænkte, at den skjulte hersker på en mirakuløs måde måtte have placeret frugterne fra sine haver som et eksempel, som en gåde og som et tegn. Ellers ville et enkelt træ ikke kunne bære tusindvis af forskellige træers frugter. Derefter henvendte han sig ydmygt til herskeren af gåden og søgte tilflugt hos ham. Han erkendte sin egen underkastelse og bad om hjælp og vejledning. Pludselig revnede brøndens vægge, og en dør åbnede sig til en smuk og vidunderlig have. Dragens kæbe blev forvandlet til denne dør, mens løven blev et lydigt dyr, der tjente ham.

Mit dovne ego (*nafs*) og min ven, der følger denne historie, lad os sammenligne de to brødrers skæbner. Lad os se, hvordan positivitet fører til godhed, og hvordan negativitet fører til ondskab.

Se, hvordan den ulykkelige rejsende på venstre vej rystede af frygt for at falde ned i dragens mund, mens den lykkelige rejsende på højre vej blev indbudt til en frugtfyldt og smuk have.

Se, hvordan hjertet af den ulykkelige rejsende blev revet fra hinanden, mens den lykkelige rejsende nød tilværelsen gennem kendskabet til herskeren.

Se, hvordan den ulykkelige rejsende led af ensomhed og håbløshed, mens den lykkelige rejsende følte sig fredfyldt og entusiastisk.

Se, hvordan den ulykkelige rejsende anså sig selv som en fange angrebet af vilde dyr, mens den lykkelige rejsende anså sig selv som en respekteret gæst, og hvor Den Gavnildes tjener bød ham velkommen.

Se, hvordan den ulykkelige rejsende spiste de tilsyneladende lækre, men giftige frugter uden omtanke, mens den lykkelige rejsende smagte frugterne og forstod det dybere budskab bag dem. Han udskød at spise videre og forøgede således sin nydelse. Disse frugter var blot eksempler. Det var tilladt at være interesseret i de oprindelige og smage disse eksempler, men det var ikke tilladt at sluge dem uden omtanke.

Se, hvordan den ulykkelige rejsende krænkede sig selv ved at være snæversynet og fordreje en så smuk og oplyst sandhed til en helveds- og trist forestilling. Han fortjener hverken medlidenhed eller retten til at beklage sig. Dette kan sammenlignes med en mand, der ikke nøjes med at nyde et dejligt måltid med sine venner i godt sommervejr, men i stedet vælger at drikke sig fuld. Hvis denne mand, på grund af sin beruselse, begynder at græde og håne sine venner, fordi han opfatter dem som uhyrer og ser sommervejret som vinter, hvor han er hjælpeløs, sulten og nøgen, ville der ikke være nogen tvivl om, at denne mand ikke fortjener medfølelse. Det skyldes, at han har krænket sig selv.

Men se hvordan den lykkelige rejsende ser sandheden. Sandheden er skøn. Han opfatter denne skønhed og anerkender dermed Guds fuldkommenhed. På denne måde bliver han værdig til barmhjertighed.

Således udtrykkes følgende vers fra Koranen: ”*Hvad der sker dig af godt, kommer fra Gud, og hvad der rammer dig af ondt, kommer fra dig selv.*”⁴⁰ Hvis du sammenligner de andre forskelle mellem de to rejsende, vil du forstå, at den første rejsendes ego har skabt et åndeligt helvede for ham selv, mens den anden rejsendes gode hensigter, gode manerer og positive tanker har ført ham til godhed og glæde.

Mit indre (nafs) og den, der lytter til denne historie! Du skal forstå, at hvis du ikke ønsker at ende som den ulykkelige rejsende, men i stedet ønsker at være som den lykkelige rejsende, skal du lytte til Koranen. Du skal adlyde dens befalinger, holde fast ved den og handle i overensstemmelse med dens bestemmelser! Hvis du har forstået sandhederne i den foregående historie, vil du også kunne se sandhederne i religionen, verden, mennesket og troen. Jeg vil nu opsummere de vigtigste af dem (du kan finde flere detaljer til din egen fordel):

Den ene af de to brødre repræsenterer en troendes sind og et retfærdigt hjerte.

Den anden af de to brødre repræsenterer en vantros (*kafir*) sind og et fordærvede hjerte.

Den højre vej repræsenterer Koranens og troens vej.

Den venstre vej repræsenterer vejen til oprør og fornægtelse (*kufr*).

Haven, som de to brødre mødte på deres vej, repræsenterer menneskehedens midlertidige fysiske liv, hvor gode og onde, rene og beskidte ting eksisterer side om side. En fornuftig person er den, der handler efter princippet: ”Tag det rene og afstå fra det urene.”⁴¹ Dette fører til indre fred og frelse.

Landskabet repræsenterer denne verden.

Løven repræsenterer døden og tidens afslutning, som er fastsat for din eksistens.

Brønden repræsenterer tiden og menneskets krop.

Træet i brønden repræsenterer menneskets liv.

De henholdsvis hvide og sorte mus repræsenterer dag og nat.

---

⁴⁰ Surah an-Nisa, 4:79.

⁴¹ *Ibn Durayd*, al-Ishtikak, s. 146. *Adh-Dhamahshari*, Asasul-balaga, s. 703.

Dragens mund repræsenterer graven, som er vejen til mellemstadiet (*alam al-Barzakh*) og porten til det hinsidige. For de troende er dette en indgang fra en fangekælder til en have.⁴²

De giftige insekter repræsenterer verdslige bekymringer. For de troende er de som kærlige, guddommelige advarsler. Hver af dem er en barmhjertig påmindelse, der forhindrer den troende i at blive uopmærksom over for sine omgivelser.

Frugterne på træet repræsenterer velsignelserne i denne verden. Den Mest Gavmilde (*al Karim*) har skabt disse velsignelser som en liste over velsignelserne i det hinsidige. De er også som eksempler og en slags forsmag på Paradisets frugter.⁴³

Det faktum, at træet bærer forskellige frugter, peger på Skaberen, Den Selvtilstrækkelige (*al Samad*). Det peger på Hans magt og Hans absolutte herredømme (*rububiyah*).⁴⁴ Det peger også på Hans guddommelige herredømme (*uluhiyyah*).⁴⁵ Det er netop et særligt og unikt stempel fra Den Eneste Ene (*al Ahad*) og Selvtilstrækkelige (*al Samad*). Det er en underskrift fra Den Begyndelsesløse (*al Azali*) og Endeløse (*al Abadi*) Konge, der ikke kan efterlignes. Årsagen til dette er, at Han har magt til at "frembringe alt fra én enkelt ting." Med andre ord kan Han frembringe alle planter og frugter fra den samme jord. Han kan skabe alle dyr og insekter fra det samme vand.⁴⁶ Han kan forme en unik krop fra et simpelt måltid. Ikke nok med dette, har Han magt til at "frembringe alt til én ting." Det betyder, at Han på en kunstnerisk måde kan skabe en unik krop til hvert levende væsen baseret på de forskellige næringsstoffer, de indtager. De forskellige og kunstneriske hud- og pelsstrukturer hos levende væsener er eksempler på dette fænomen. Ja, at frembringe én ting til alt og at frembringe alt til én ting er et symbol og et tegn, der er unikt for altings Skaber, Den Almægtige (*al Khaliq ul Qadir*). Gåden i historien repræsenterer hemmeligheden bag skabelsens visdom. Denne gåde kan kun løses i lyset af troen (*iman*).

De omtalte to nøgler i indledningen repræsenterer anskuelserne:

"Der er ingen anden guddom end Gud."

---

⁴² Bukhari, janaiz 68, 87. Muslim, jannah 70. Tirmidhi, janaiz 70.

⁴³ Surah al-Baqarah, 2/25.

⁴⁴ 'Rububiyah' betegner Guds absolutte herredømme, hvoraf Gud imødekommer og tilgodeser alle eksistensers behov, uanset deres placering, størrelse eller ønske.

⁴⁵ 'Uluhiyyah' betyder ordret guddommelighed. Denne guddommelighed indebærer, at Gud styrer og dominerer i universet, hvorfor alt tilbeder og adlyder Ham. Dette gør Han med følgende guddommelige egenskaber (som er uforlignelige): viden (*ilm*), vilje (*iradah*), magt (*qudrah*), hørelse (*sami*), syn (*basar*), tale (*kalam*) og liv (*hayah*).

⁴⁶ Surah al-Anbiya, 21:30.

"Gud, der er ingen gud foruden Ham. Han er Levende (Hans eksistens er begyndelsesløs og endeløs). Han er Opretholderen (Hans eksistens er uafhængig og selvtilstrækkelig)."

At dragens kæbe forvandlede sig til en dør ind i haven, repræsenterer en dør fra verdens fangekælder til frelsens have, en dør fra prøvestedet til Paradisets haver og en dør fra livets besværligheder til Den Mest Nådige og Særdeles Barmhjertige. Dette gælder dog kun for dem, der er troende og følger Koranens vejledning. For de vantro, de vildfarne og tyrannerne repræsenterer dragens mund en dør til ensomhed, bekymring og glemsel.

At den voldsomme løve forvandlede sig til et roligt og lydigt trækdyr repræsenterer synet på døden for de troende og de vildfarne. Ifølge de vildfarne er døden:

- 1) En smertefuld og evig adskillelse fra alle kære.
- 2) En forvisning fra den verden, de anser som deres paradys.
- 3) Starten på et fængselsliv, præget af grusomhed og ensomhed.

Ifølge de troende, der følger Koranen, er døden:

- 1) Et middel til at genforenes med gamle venner og kære, der er afgang til den anden verden.
- 2) Et middel til evig lyksalighed og hjemkomst til deres sande hjemland.
- 3) En invitation fra verdens fangekælder til Paradisets haver.
- 4) En tid til at blive belønnet for sin tjeneste med Den Mest Nådiges gavmildhed.
- 5) En fritagelse fra livets besværligheder.
- 6) En hviletid fra de udfordringer, denne verden bringer med sig.

Kort sagt: Ham, der prioriterer dette dødelige liv som sit hovedformål, vil finde sig selv i en form for helvede, selvom han måske synes at leve i paradys. I modsætning hertil vil ham, der oprigtigt stræber efter det evige liv, finde glæde i begge verdener. Uanset hvor udfordrende og besværligt livet i denne verden måtte være, vil han udvise tålmodighed og taknemmelighed. Dette skyldes, at han betragter denne verden som en ventesal for Paradiset...

"O Gud! Gør os til folket af glæden, freden, Koranen og troen. Amin."

"O Gud! Send velsignelser og hilsen til vores Mester Muhammad (velsignelser og fred være med ham), hans familie og ledsager. Må disse velsignelser og hilsener være lig med antallet af alle bogstaver, der kommer til udtryk, ved at Den Barmhjertige tillader dette gennem luftens bølger, af enhver der har reciteret Koranen fra dens åbenbaring indtil nu. O Den Mest Barmhjertigste, blandt de barmhjertige! Vær barmhjertig med Din nåde, med antallet af disse, over for os, vores forældre og overfor alle mandlige og kvindelige troende.

Amin. Al lovprisning tilkommer Gud, verdenernes Herre.